

- Laat de kinderkens tot Mij komen-

Marcus 10 : 13-16

En zij brachten kinderkens tot Hem opdat Hij ze aanraken zou; en de discipelen bestraf ten degenen die ze tot Hem brachten. Maar Jezus dat ziende nam het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen en vermindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. Voorwaar zeg Ik u, zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt gelijk een kindeken, die zal daarin geenszins ingaan. En Hij ontving ze met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende zegende Hij ze.

Dit Schriftgedeelte verplaatst ons naar een tijd in Jezus Leven waarin Hij dag in, dag uit wordt lastig gevallen door de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Ook nu weer houdt een gewichtige vraag hen bezig namelijk of het een man geoorloofd is zijn vrouw te verlaten om allerlei oorzaak. Het zijn geen heilbegerigen, die komen om onderwezen te worden, geen zoekers zoals Nicodemus, die des nachts tot Jezus kwam. Nee, het zijn mensen, die strikvrAGEN stellen om Hem te verzoeken, om met Hem te twisten. Ook het huidige geslacht van Farizeeërs en Schriftgeleerden zit vol van allerlei splinterige theologische en ethische vraagstukken, waarbij de strikvrAGEN niet ontbreken, maar waaraan hen ding wel ontbreekt: boetvaardigheid, geloof, liefde en heilbegeerte.

Het oog van de Heere is donker. Hij dient hen van antwoord uit de Schrift en wijst, er op, dat Mozes hun in de hardheid van het hart had toegestaan hun vrouwen te verlaten, maar dat het alzo van de beginne niet was geweest. Maar opeens...! Wat is dat? Daar licht het oog van de Heere Jezus! Want te midden van deze zwaarwichtige, twistende en arglistige heren ziet hij mensen met kinderen op en aan de arm. Het zijn wellicht vaders en moeders, die met hun kinderen schuchter van verre staan. Op hun gezichten staat de aarzelende vraag te lezen: Zouden wij het wagen of niet? Let op de tegenstelling! In het oog van de Farizeeën is de arglistigheid, de loerende blik, en in het oog van deze ouders het verlangen en in het oog van de kinderen de onbevangenheid. Daarbij staan de discipelen met het afwerend gebaar en in het midden van allen de Heere Jezus met uitgebreide armen, roepende: 'Laat de kinderkens tot Mij komen en vermindert ze niet, want dezulken is het Koninkrijk Gods'.

Ziet u hen zo bij elkaar? Ouders met hun kinderen op weg naar de Heere Jezus. Kunt u een liefelijker tafereel voorstellen? Waartoe kwamen deze ouders? Lees maar in de tekst: 'Opdat Hij ze aanraken zou'. Nee, deze kinderen waren niet lichamelijk ziek. Daartoe geeft de tekst geen enkele aanleiding. Het ging deze ouders om het *geestelijk welzijn* van hun kinderen, waarbij de gezondheid niet behoef uitgesloten te worden, maar ingesloten mag worden. Jezus had Zich betoond een Man van God gezonden, vol van de Heilige Geest om deze mede te delen aan Zijn volk. Zij hadden gezien, hoe vaak Jezus de volwassenen geholpen had en zo werden zij er toe gebracht ook de kinderen tot Hem te brengen, opdat ook zij delen mochten in al de gaven van de Geest, waarmee de Vader Christus rijk had gezalfd. Zie hier lezer de eerste oorzaak, waardoor deze mensen gaande worden gemaakt om ook met hun kinderen tot de Heere te gaan. Er is meer. Het *zielenheil* van de kinderen ging deze ouders ter harte. Zij kenden het heimwee naar het Koninkrijk Gods voor zichzelf en hun kinderen. Deze gang naar de Heere Jezus was hen een grote zelfveroordeling. Zij braken de staf niet over anderen, maar over zichzelf! Het was een afbreking van de berg van hoogmoed, omdat de hoogmoed van het ouderhart zegt: Och, die kinderen van tegenwoordig! Toen ik nog jong was, toen...!

Hoeveel ouders voeden zó hun kinderen op? Zij wijzen op zichzelf, zij stellen zichzelf ten voorbeeld, maar brengen hun kinderen niet naar de Heere Jezus. Deze ouders hadden ootmoed geleerd en ootmoed ontvangen. Dat is alleen daar, waar de droefheid over eigen zonden in ons hart daalt en wij verbrijzeld worden door de Heilige Geest. Daar leren wij onszelf kennen in onze hardheid, verkeerdheid, onbekeerlijkheid en onwaarachtigheid. Dan worden wij zondaar voor God!

Daarom is het zeker niet teveel verondersteld, wanneer wij schrijven: Dit waren arme zondaren, die hun kinderen niet konden opvoeden en die van onmacht geen kussen van valse lijdelijkheid en dode orthodoxie maakten, maar juist daardoor in de nood werden gebracht. Zie, daar gaan ze, uit klare armoede, met een brevet van onvermogen om hun kinderen op te voeden, naar de Heere Jezus. Er is meer! Niet alleen de volheid in Christus, niet alleen hun eigen verkeerdheid en onvermogen, maar ook de geestelijke nood van hun kinderen dreef hen uit tot Hem. Gold het toen en geldt het nu ook niet van ons en onze kinderen, dat wij 'kinderen des toorns zijn, die in het rijk van God niet kunnen komen, tenzij wij van nieuws geboren worden'?

Wanneer u aan uw eigen nood ontdekt bent, ziet u ook de nood van uw kinderen! Staat u zo aan de wieg van uw kleine, met het gezicht op de gerechtigheid van God en uw geestelijke onvruchtbaarheid? Is die aangrijpende werkelijkheid levend in uw hart? Bent u wellicht ouder en hebt u kleinkinderen en denkt u aan de toekomst? Waar zal uw nageslacht terecht komen? Zullen er zijn, die de Heere toebehoren? Zal het zaad Hem dienen? Of zullen zij zich straks scharen onder de vaandels van de Antichrist? Zeker Gods beloften zullen worden vervuld: 'Het zaad zal Hem dienen, onvoorwaardelijk! Elk geslacht zal een geslacht in zich bergen, waaraan Gods beloften zullen worden toegepast! Daarmede is de ere van God gemoeid! Maar dit wordt alléén in geloof beleefd: Ik ben uw God en de God van uw zaad! Dat is geen rekensom en geen verstandelijke conclusie, maar een levende werkelijkheid, die in de vreze Gods in het Verbond wordt beleefd. Daar *en* waar God het levend geloof schenkt in Zijn Christus en diens beloften!

Bij deze ouders openbaart zich het geloof. Het geloof dat de gave Gods is bij uitnemendheid. Daardoor leren wij, dat, wat onmogelijk is bij de mensen, mogelijk is bij God. Dat is heel wat anders dan de oppervlakkige verbondsleer van onze dagen, waarin veel getheoretiseerd en nog meer getwist wordt over de leer van het verbond, maar waarin het Leven uit de Verbondsmiddelaar Jezus Christus (de Schat van het Verbond) zo weinig gekend wordt! Zie lezer *Hij* is het stralend middelpunt van het Verbond, ook in de bediening des Verbonds in deze tijd! Wat hebt u nu tegen Hem, dat u uw kinderen niet naar Hem brengt? Is er geen ruimte bij Hem? Heeft Hij niet alles, wat u en uw kinderen in uw rampzaligheid missen? Ja zegt u: de Heere Jezus is nu zover verwijderd. Hij is in de hemel. Kwam Hij (zo gaat u verder) nog maar langs mijn huis, dan zou ik met mijn kinderen tot Hem gaan! Ja zo spreekt uw ongeloof! Want zeker Hij is in de hemel, maar hoewel hoog gezeten in heerlijkheid, Hij bereikt ze met Zijn zegen. Met de stralen van Zijn godheid, majesteit, genade en Geest, wijkt Hij nimmermeer van Zijn gemeente en ook niet van haar zaad! Wanneer het ergens aankomt op waarachtig *geloof* in Gods Woord en belofte, en geloof in de volheid en de uitgestrektheid van Zijn genade, in de voorrechten, die Hij schenkt, dan hier!

Petrus predikt het luidt: 'Want u komt de belofte toe en uwe kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal'. En die prediking gaat voort ook door middel van deze belofte. Wie oren heeft om te horen, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. U hebt gestaan bij het doopvont van uw kinderen en de Heilige Geest alleen is het, die u de schatten ontsloot van die God, die Zich van de hemel neerboog om het teken en zegel van het genadeverbond aan uw kinderen te bevestigen. Toen ruiste het door uw ziel: Ik ben uw God en de God van uw zaad! En u stond verbroken en verwonderd over zoveel barmhartigheid aan zo'n onwaardige bewezen!

Of is dit niet waar voor u? Dring uzelf niets op en maak u zelf niets wijs! Maar weet, dat, zo u daar stond uit gewoonte of uit bijgelovigheid, dat de wraak van het verbond u eeuwig treffen zal, tenzij u in de schuld komt en u zich bekeert. Waartoe u nu vermaand wordt. Juist en alleen in de beleving van dit Verbond in het hart wordt de vrijmacht van God geëerbiedigd over onze kinderen. Maar het zal u niet aflaten uw kinderen de Heere aan te bieden in de weg van Zijn instellingen, opdat hij ze aanraken zou! De Heere wilt Zichzelf lof bereiden uit de mond der zuigelingen en der kleine kinderen. Zeg daarom nooit: Mijn kind is nog te jong om onderwezen te worden. Het gaat niet in de eerste plaats om wat u doet, maar om wat de Heere doet. Onze vaders hebben op de vraag: 'Zal men ook de jonge kinderen dopen?', geantwoord: 'Ja, want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het Verbond Gods en in zijn gemeente begrepen zijn, en dat, hun door Christus bloed de verlossing van de zonden en de Heilige Geest, die in het geloof werkt, niet minder dan de volwassenen toegezegd wordt', enz. Hier ligt de pleitgrond voor machteloze bidders, die in zichzelf geen grond kunnen vinden!

Deze pleitgrond is de vrije ontferming van God en de eeuwige Verbondstrouw van de des Heere! Hoor de belofte Gods uit Jesaja 44: 'Want Ik zal water gieten op de dorstigen en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest gieten op uw zaad en Mijn zegen op uw nakomelingen en zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken'. Zo stort God de Heilige Geest uit op de dorstigen. Hij doet het alles, zodat er in de beleving van het brengen van de kinderen tot Jezus, nooit iets anders overschiet dan de roem in de vrije genade van God. Daardoor leren wij niet alleen onze kinderen te brengen in de weg van Gods instellingen, maar ook hen op te dragen onder het voortdurende gebed om Zijn Geest.

Waar ze te jong zijn om onderwezen te worden, daar is het gebed werkzaam. Hoe staat het daarmee in het leven? Leerde u wat het is, om uw kinderen naar Jezus te dragen? Bidt, dat Hij ze aanrake, in het hart grijpe en ze tot Zich trekke, dat Hij ze omvange met Zijn armen! Zó, dat zij het kloppen van Zijn liefdeshart horen, dat Hij ze de handen oplegge en niet u. Dat Hij ze aanraakt met Zijn Geest en doet ingaan in Zijn Koninkrijk. Vraag maar veel om genade, die u getrouw en bekwaam maakt opdat u uw kinderen in de vreze en de vermaning des Heren opvoeden mag! Scherp ze Zijn Woord in en vertel ze van Zijn heerlijke dienst. Er zijn er wellicht onder de lezers die zeggen: Dat is niet voor mij bestemd, want ik heb geen kinderen. Dat kan moeilijk zijn, maar u hebt het toch mis! Want in onze gemeente zijn honderden, ja duizenden kinderen, die allen tot de gemeente behoren. De gemeente is een groot gezin, een grote familie. Het zijn de kinderen van de gemeente en dus ook uw kinderen.

Ook hierin kan de Heere u tot een bidder of bidster maken om geestelijk vruchtbaar te zijn. Uw predikant, uw ouderlingen, uw onderwijzers op de scholen hebben zulk een ontroerend verantwoordelijke taak. Trekt u met hen op in de geestelijke strijd als Aärons en Hurs? De Heere lere u het! En Hij vermenigvuldige over u de Geest in al Zijn werkingen! En Hij doe u ervaren, dat 'de zegenende ziel zal vetgemaakt worden' uit de gezegende Hogepriester, die u mag bedauwen met Zijn zegen.

Maar, zie op de weg naar Jezus ondervinden deze ouders belemmeringen! Hoor maar: 'En de discipelen bestrafden degenen, die ze tot Hem brachten'. Hoe droefig! Waren er mensen gekomen met een koningskroon voor de Heere Jezus, ze hadden eerbiedig ruimte gemaakt. Maar nu ouders met kinderen! De Meester had het veel te druk en grote mensen gaan toch voor! Dat meenden zij tenminste! Bovendien was de Heere in een moeilijk, ingewikkeld gesprek gewikkeld over de echtscheiding. Daarbij kunnen toch geen kinderen zijn! En de discipelen bestrafden. Dacht u, zo zeiden hun gebaren, dat Hij Zich ophoudt met kleine kinderen? Dat begrijpen ze toch niet! Dat is te ingewikkeld voor hen!

Ach, die kinderen, wat kunnen ze storen! U zit midden in een gesprek, een belangrijk gesprek, misschien wel een geestelijk gesprek. Ja, ik waag het te veronderstellen in een gesprek, waar uw hart bij is. En zie daar komt zo'n kleuter binnenwaaien en gooit uw hele gesprek in stukken! Ach ja, die kinderen, daarvan weten de predikanten en ouderlingen op huisbezoek te spreken, de ouders, enz. Wat is dan de eerste reactie? Nee, kind, ga maar! Wij moeten de discipelen maar niet veroordelen, voordat wij de hand in eigen boezem gestoken hebben. Hoeveel ouders sturen hun kinderen niet weg, wanneer er een geestelijk gesprek gevoerd wordt? Of gebeurt dat bij u nooit? Hoe vaak gebeurt het niet, dat de kinderen huns weegs gaan, wanneer er een geestelijk gesprek is of huisbezoek plaats vindt? Zorg maar, dat uw kinderen thuis zijn! Zij horen er bij!

De discipelen dachten: Wat heeft de Heere Jezus met kleine kinderen te maken? Dat waren de discipelen! Nee, geen wereldlingen, maar kinderen van God! Zij, die het dichtst bij Jezus staan, zijn soms de grootste sta-in-de-wegs voor de kinderen! En zou u denken, dat dit nu niet meer gebeurt? Zij, die het best wisten, hoe zalig het was in de omgeving van Jezus en daarom de grootste aanprijzers moesten zijn, zij waren de sta-in-de-wegs! Keer ermee tot uzelf in, zo u door genade weet, wat het is te drinken uit de heilsfontein Christus! Gaat er een goed gerucht uit van Hem tot uw kinderen? Mag u ze vermanen met tranen vanuit die onbegrepen goedertierenheid aan u bewezen? Waar zijn uw kinderen, wanneer u in Gods Huis met Zijn volk zit onder de bediening van Zijn Woord? Hoor wat de Heere zegt: 'Maar Jezus dat ziende, nam het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods' Jezus zag het! Hij ziet alles! Hij ziet precies, hoe het in uw en mijn huis, in uw en mijn hart gesteld is. Hij neemt het Zijn discipelen zeer kwalijk, dat zij deze kinderen in de weg staan. Hij neemt het ook ons zeer kwalijk, wanneer wij onze kinderen verhinderen.

Laat de *kinderen* tot Mij komen. Daarmee erkent de Heere Jezus dat er ook kinderen tot Zijn Koninkrijk horen. 'Zie hier (zo roept Calvijn uit) hoe *goedertieren* de Heere is, dat Hij niet alleen hen aanneemt, die met verlangen en geloof komen, maar dat Hij Zich ook wendt tot hen, die niet eens weten, dat zij Hem nodig hebben! Bij deze kleine kinderen is nog geen inzicht dat zij naar Hem zouden verlangen.. Toch neemt Jezus hen vriendelijk aan, wanneer ze tot Hem gebracht worden. Hij wil ook kinderen tot Zijn onderdanen hebben. Ja het koninkrijk Gods wordt in de kinderen voortgezet en gebouwd. In Adam liggen alle geslachten verloren. Alleen in de armen van Christus is behoud en leven! Nergens anders is ook voor de kinderen behoud dan bij Hem, die zegt: 'Laat de kinderen tot Mij komen'. Hoor kinderen, hoe lieflijk de Heere Jezus nodigt! Hij roept ook nu: 'Kom tot Mij]!' Het mag echt! Hij geeft er de vaste verzekering bij. Al wat Hem van de Vader gegeven (is ook uit de kinderen), zal tot Hem komen en wie van jullie tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen.

Nooit komt u te vroeg! Wanneer u waarlijk komt, zult u alleen klagen: Ach, waarom zoveel jaren aan de wereld besteed? De kinder-, de knapen-, de jonge meisjes-leeftijd is de beste tijd om de Heere te zoeken en te vinden. Er is buiten Jezus géén leven, géén blijdschap en géén vreugde! Wij moeten allen sterven, niet een uitgezonderd. Welk een nodiging: 'Laat de kinderen tot Mij komen! Hoor die liefelijke roepstem ! Gij ouders hoort: Laat ook uw allerkleinste kinderen tot Hem komen. Wie zijn kind door de genade van de Heilige Geest tot Jezus brengt, zal geenszins uitgeworpen worden! Dat is een zaak des geloofs! Dat is geen prestatie van de mens. Maar het is een verliezen van u zelf en uw kind aan de Heere. Meen niet, dat de Heere geen tijd heeft om naar uw smekingen te luisteren. Integendeel, Hij, die harten en nieren proeft — Hij weet uw diepst begeren in smeking en gebed. Zijn oog zoekt naar deze kleinen. Hij is Zelf Kind geweest en Hij weet, wat een kind behoeft. Ja, hoe lief hebben wij onze kinderen! Wij doen er alles voor. Maar zo wij sta-in-de-wegs zijn voor deze kleinen, haten wij onze kinderen. Ja haten! Want dan onthouden wij hen, wat ze het meest nodig hebben!

O, dat dit woord u zou verbrijzelen, u zou veroordelen en u juist met het gezicht op uw kinderen schuldig zou worden voor God! Misschien zijn er wel onder de lezers, die juist met dit woord zondaar geworden zijn voor God en hun algehele doemwaardigheid en schuld mede daardoor leerden kennen. Wellicht zijn er ouders, die dit lezen, welke aan het graf van hun kind stonden en u kon en wilde niet loslaten, totdat dit Woord u overkwam en overmeesterde en u stil en gewillig maakte onder God. Toen was het goed en door worsteling en strijd is het alleen weer goed, wanneer dit woord tot u komt en u tot dit woord gebracht wordt. Hoor, Hij roept: Geef Mij uw kind! Er is een groot koor op de wereld, dat roept: Hier uw kind! Ach, dat wij hoorden naar Zijn roepstem! Want Hij alleen maakt ze uit *genade* tot Zijn kinderen! Hoor de dichter zingen: Zelfs vindt de mus een huis, o HEER.

Verhinder ze niet! Dat is een oordeel. Wie onzer wordt door dit woord niet geoordeeld? Zijn wij sta-in-de-wegs of brengen wij onze kinderen tot Jezus? Schijnt het Licht in ons, door ons en uit ons? Van wie hebben onze kinderen de verkeerdheid, de hardheid en de ongehoorzaamheid? Wie moet dan niet eigen vonnis ondertekenen? Het zijn *onze* kinderen! Wie leert dan zichzelf niet kennen als de grootste, hinderpaal? Alleen de ontferming Gods maakt onze kinderen tot kinderen Gods. Daardoor verstaan wij de klacht des Heeren: Dat zij niet worden als hun vaders, 'een wederhorig en wederspanning geslacht, dat zijn hart niet richtte en welks geest niet getrouw was met God'. Verhinder ze niet, d.w.z. ga niet tussen Jezus en hen staan! Dring ze niet op, dat wat het hart niet raakt, laat Uw kind een kind zijn en blijven, maak er geen oude mannetjes van in wijsheid. Verhinder ze niet, d.w.z. spreek nimmer in hun bijzijn minachtend over hen, die uw kinderen onderwijzen. Daardoor snijdt u de ingang voor het Woord af in het hart van uw kind! Verhinder ze niet! Voelt u de nood van de gebrokenheid van de kerk en de verscheurdheid van het Lichaam van Christus? Voor hoevelen van de jongeren is dit reeds een verhindering geweest?

Hoort: 'Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder ze niet, want derzulken is het Koninkrijk der hemelen'. Dit bevestigt de Heere door ze te omvangen met zijn armen, hen de handen op te leggen en te zegenen.

Zie, die kinderen! Eerst zijn ze verschrikt, trekken een pruillip tegen de discipelen, die ze willen tegenhouden, maar nu de stem van Jezus weerklinkt, komen ze. Jezus drukt ze aan het hart en legt ze de handen op. En met de handoplegging geeft Hij Zijn genadegaven, bekwaammaking en toerusting. Hij zegent hen. De Heere geeft altijd meer dan wij vragen! De ouders vragen om een aanraking. Maar ze zien dat Hij ze omarmt! Ja, wij hebben met een rijk God te doen! Hier is de goede Herder aan het werk, die 'de lammeren in zijn armen vergadert en ze in zijn schoot draagt, die de zogenden zachtjes leidt (Jes. 40 : 11).

Indien er dan ouders, als u dit leest, enige geestelijk leven heeft, of als er enige uitgang naar de Heere Jezus is, enige gemeenschap is met Christus en de kracht van het geloof daar is, draag uw kinderen tot Jezus, opdat Hij ze zegene! Die kinderen uit onze tekst zijn de Heere Jezus niet vergeten. Met grote dankbare ogen zien ze Hem aan. Deze liefde wekt wederliefde. Immers toen de grote mensen ophielden met het roepen van Hosannah, gingen de *kinderen*, tot ergernis van de Farizeeën door Christus te bejubelen, tot in de tempel. Toen sprak de Heere Jezus tot Israëls leidslieden: 'Hebt gij nooit gelezen: Uit de mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt gij U lof toebereid? Hebben wij dit woord ooit goed gelezen?'

Wellicht zijn er ander de lezers, die zeggen: Het gaat hier over kinderen, maar er is geen woord voor mij? Jazeker, hoor maar: 'Voorwaar zeg Ik u, zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt gelijk een kindeke, die zal in hetzelfde geenszins ingaan'. Deze kinderen, worden u en mij, tot een *voorbeeld* gesteld. Immers Jezus heeft als de deurwachter, kinderen in het Koninkrijk Gods binnengelaten en zegt tot allen, die willen binnengaan: Worden als de kinderen! Dat wil zeggen: U bent veel te groot. U hebt te veel ondeugdelijke bagage bij u! De een meent in te gaan met zijn goede levenswandel, de ander met zijn liefdadigheid, de derde met zijn Schriftkennis, de vierde met zijn rechtzinnigheid, enz., maar het Woord des Heren luidt: Worden als de kinderen! Hier ligt de sleutel van veler niet ingaan! Te hoogmoedig zijn, te groot zijn. En niet arm willen zijn! Een mens is een monster van hoogmoed.

Een kind worden. Dat betekent niet kinderachtig, maar kinderlijk. Velen, die in de zorgen van het leven zitten, willen terug naar de kinderjaren. Dat is uitgesloten. Maar hoe dan? Het valt toch niet mee voor een groot mens een kind te worden? En toch moet het! Christus zweert: Voorwaar! Daarop hebben wij te letten lezer! Voorwaar, zeg Ik U. Bij een andere gelegenheid sprak Christus: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien'. Wie het niet ziet, die ontvangt het ook niet!

Hoe kan dat dan? Dat begreep Nicodemus ook niet. Hij kende het gehele Oude Testament tot in de onderdelen, maar van de verborgenheid der wedergeboorte uit water en geest, begreep hij niets! Hij verkeerde in de mening, dat hij nogmaals uit zijn moeder moest geboren worden, maar dat was niet nodig. Diezelfde noodzakelijkheid van de wedergeboorte houdt Christus ons ook voor. Ook tot ons geslacht zegt Hij: 'Tenzij iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien'. Dat is geen daad van de mens, maar een daad Gods. God en niet de mens is de Eerste in het werk der zaligheid. Dat is Evangelie, blijde boodschap! Want het Koninkrijk Gods is een geschenk! U *ontvangt* het!

Het is een gave Gods uit genade! Dat is een blijde tijding, voor allen, die het Koninkrijk zelf uit eigen kracht niet veroveren kunnen. In Christus is het Koninkrijk Gods tot u gekomen. God heeft het grote werk in Zijn Zoon gedaan en gaat nu uit om mensen door Christus in dat Koninkrijk te brengen. Hij overreedt ze door Zijn Heilige Geest, en doet alle pogingen tot zelfverlossing opgeven en doet te midden van diepe verlorenheid de Zoon aanschouwen. Zalig, wie daartoe getrokken wordt. Zo moeilijk, ja zo onmogelijk het is om zalig te worden door onszelf. Zo gemakkelijk is het, wanneer God het werk der zaligheid uit onze eigen hand neemt en ons door de barensweeën van deze geboorte, door de onmogelijkheid heen drukt en ons in de armen van Christus doet terecht komen! Daar gaat het Koninkrijk Gods open en worden de teerste ontfermingen Gods gesmaakt in Christus! Daar wordt ons oude, door de zonde verkankerde leven in aanraking gebracht met het Leven, namelijk Christus en ons uitgedroogd leven overgoten met de dauw van de eeuwige jeugd! Dit is het wonder van de wedergeboorte, dat zich ontsluit, daar, waar de Zaligmaker Zichzelf ontsluit en openbaart aan ons hart.

Hoe eenvoudig is de weg der zaligheid, wanneer wij eenvoudig gemaakt zijn. Ons verstand is verduisterd, ons gevoel is misleidend, onze wil is verdorven en vijandig. Maar de Heere verlicht, vernieuwt en wederbaart, door ons met de levende Christus te verbinden! Wie in Christus is, is een nieuw schepsel, het oude is voorbij gegaan, zie het is alles nieuw geworden!

Wanneer iemand vraagt: Ben ik wel een kind? Zie dan naar de kinderen! Wanneer ze honger hebben, huilen ze. Zo ook de mens, die weent over zijn zonden en hongert en dorst naar de gerechtigheid. Wanneer een kind gevoed is, is het tevreden. Zo ook verlustigt zich elk, die gevoed wordt door het Woord des Heeren. Hebt u er smaak in gekregen?

Een ander voorbeeld uit het kinderleven: Een moeder wast haar kind. Daartoe doet ze eerst de vuile kleertjes weg. Zo doet de Heere precies eender. Eerst ontnemt Hij ons alle bedekselen, waarachter wij ons verbergen en reinigt ons in het bloed van Christus Jezus, Zijn Zoon. Verstaat u dat in Uw leven? Daarna kleedt een moeder haar kind aan. Evenzo de Heere. Hij bekleedt ons met de klederen des heils en doet ons kennen het kleed van Christus als onze enige en volkomen bedekking voor God.

Hoe meer u van genade leeft, des te rijker leven u zult hebben! Van genade leven is elks dag een *bedelaar* zijn. Een kind kan beschamen door onvoorwaardelijk geloof. Wanneer u een kind wat belooft, twijfelt het niet aan de belofte. En u, die reeds zoveel keren de getrouwheid van God hebt ervaren? Hoe vaak vertrouwt u God niet op Zijn Woord? Kom, schaam u en laat u veroordelen!

Kinderen zijn aanhankelijk! Zij hebben zo echt, intens lief, zonder het te kunnen beschrijven. Hangt u zo aan de Heere? Kinderen kunnen soms niet slapen, wanneer ze kwaad hebben gedaan. Pas wanneer vader en moeder hebben vergeven en goedennacht hebben gezegd, is het goed. Kunt u zonder oprechte schuldbelijdenis en Gods genade daarover gaan slapen?

Bestudeer het kinderleven en ontvang de lessen, die daaruit te leren zijn! 'Voorwaar zeg ik u, wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kindeke', zo rustend in Zijn Woord, zo in Hem gelovend, zo zich aan Hem overgevend, zo hangend aan Zijn blik, zo omarmd door Zijn goddelijke liefdes handen en zo naar Hem luisterend, die zal in hetzelfde geenszins binnengaan! Bent u een kind? Leef dan als een kind van de rente van die grote erfenis, die wacht!

Gouda, 17 FEBRUARI 1950,

Ds. G. BOER